

»Tisto vsakdanje delo, prinešeno na oltar«

Članek, objavljen v časopisu "Avvenire" in v "Družini" ob zaključku škofovske sinode.

2. Dec. 2005

Zasedanje škofovske sinode, ki se je pravkar končalo, je zaznamovano na poseben način: sklical jo je Janez Pavel II., vodil pa njegov naslednik, Benedikt XVI. Tako je privzela simbolični pomen nepretrganosti med dvema pontifikatoma. Dejstvo,

da je bila tema sinode evharistija, pa je prav tako zelo sporočilno.

Ob začetku zasedanj je Benedikt XVI. udeležence nagovoril, da bi iskali način, kako okrepiti vez med sveto mašo in vsakdanjim življenjem vernikov. Zaradi tega je bil del časa v teh dneh namenjen iskanju in pripravi konkretnih predlogov, ki naj bi koristili temu, da bi kristjani vedno bolje razumeli, da mora evharistija vtisniti poseben slog njihovemu vsakdanjemu življenju.

Kot dejanje bogočastja zahteva evharistična daritev, da je opravljena čim bolj popolno, saj je namenjena Bogu samemu. Katerokoli človeško dejanje, izvršeno dobro, z ljubeznijo, s skrbnostjo, z obzirnostjo, dobi v očeh drugega značaj prijetnosti, zanimanja in spoštovanja do sočloveka. Še toliko bolj mora biti daritev Bogu opravljena s čim večjo popolnostjo; v tej luči je bilo

pripravljenih mnogo predlogov na sinodi.

Vsi verniki, duhovniki in laiki, kadar darujejo sveto mašo ali se je udeležijo, morajo privzeti držo pobožnosti, ki naj bo polna ljubezni in navdušenja, obenem pa močna, zrela in teološka. V evharistiji, kjer se čas in večnost združita, se Kristus daruje Očetu in vsakemu človeku, na nas pa je, da odgovorimo z vso ljubeznijo, ki je v naši moči. Bog ne zahteva od nas le zunanjega dejanja, On pričakuje predvsem našo ljubezen; le tako je lahko daritev popolna in Njemu všečna.

Vendar pa navzočnost evharistije v življenju kristjanov ni omejena le na vzvišeni trenutek svete maše. Na oltar lahko prinašamo tudi naša najbolj normalna in običajna dela vsakega dne; v navadnosti naših vsakdanjih obveznosti moramo iskati nepretrgano povezavo z Bogom,

evharistijo. Katerokoli pošteno delo lahko postane način za to, da se duhovno združimo s Kristusovo daritvijo pri sveti maši, s tem da Gospodu izročimo naša dejanja. Tako evharistija postane vir in vrhunec našega življenja. Ta misel je bila na sinodi izražena na več načinov, z zavestjo, da je Kristus hotel združiti sveto mašo z odrešitvijo svojih bratov ljudi.

Te ideje so vodile moje premišljevanje v dneh sinode in so oblikovale tri področja, preko katerih lahko vsak kristjan prispeva k temu, da bi v Cerkvi evharistično življenje vedno bolj cvetelo. Prvo področje se tiče nas duhovnikov, ki moramo opravljati evharistično daritev čim bolj skrbno in občutljivo; z drugimi besedami, gre za to, da spodbujamo »ars celebrandi« (umetnost darovanja), preko katere naj se pokaže vsa lepota in globina liturgije, katere cilj mora biti Božja slava in

spodbujanje vernikov. Na drugem mestu je potrebno zbuditi v vseh kristjanih še bolj pozorno udeležbo pri sveti maši z zavestjo, da je to vzvišen trenutek, ko ima vsakdo možnost, da neguje umetnost molitve, »ars orandi«, o kateri je govoril Janez Pavel II. ob začetku novega tisočletja. Slednjič je potrebno, da vsak dan odkrivamo globljo povezavo med mašo in vsakdanjim življenjem: da se z vedno večjim zanimanjem trudimo za »ars vivendi«, umetnost preživljanja našega vsakdana v duhovni povezanosti z Jezusom, z evharistijo, in da na ta način odkrijemo novo obzorje v vsakdanjem življenju, veličino srečanja z Bogom.

Sveti oče bo ovrednostil predloge, ki so jih izrazili sinodalni očetje, in bo glede nauka Cerkve in pastorage sprejel odločitve, ki se mu bodo zdele primerne. Že sedaj pa čutimo pozitivne učinke te sinode: mi škofje

smo globoko razmišljali o
neizmernem zakladu evharistije, ki
»vsebuje vso duhovno dobro Cerkve,
oziroma samega Kristusa, našo
veliko noč in živi kruh«

(*Presbyterorum ordinis*, št. 5).

Prisrčno upam, da se bo ta zavest
razširila na vse strani, in da bomo
lahko opazili njene sadove v
pobožnosti mnogih katolikov, še
posebno pri udeležbi pri sveti maši.
Po delu in molitvi teh dni si želim, da
bi bili priča novemu trenutku milosti
za vso Cerkev.

+ Javier Echevarría

Prelat Opus Dei